

prima instanță: V. Gîrleanu

dosarul nr. 2ra-1347/16

instanța de apel: M. Ciugureanu, G. Deșchevici, I. Cotruță

Î N C H E I E R E

15 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță

Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de către Cuculescu Corneliu și Olaru Speranța,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 19 împotriva lui Cuculescu Corneliu și Olaru Speranța, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termocom” în procedura falimentului cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 februarie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Cuculescu Corneliu și Olaru Speranța, reprezentați de avocatul Josanu Dumitru și menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 02 aprilie 2015, prin care acțiunea fost admisă,

c o n s t a t ă :

La 31 iulie 2014, ÎMGFL nr. 19 a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Cuculescu Corneliu și Olaru Speranța, intervenient accesoriu SA „Termocom” în procedura falimentului, cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a invocat că în baza contului personal deschis pe numele pîrîtei, SA „CET nr.2” a livrat energia termică.

Susține că odată cu deschiderea contului personal, locatarul a acceptat prestarea serviciilor de către ÎMGFL-19, fapt ce se confirmă prin achitarea bonurilor de plată, inclusiv a celor de utilizare a energiei termice și a altor servicii comunale, respectiv, au apărut relații dintre locatar (consumator) și ÎMGFL-19 (gestionar al fondului locativ).

Prin urmare, invocînd prevederile art.20 al Hotărîrii Guvernului nr. 434 din 09 aprilie 1998 și art. art. 8 alin. (2) lit. b), 514 Cod civil, menționează că pîrîții beneficiază de serviciile care sînt prestate prin rețelele comune din bloc, la fel ca și ceilalți locatari și deși, conform art. 10,17,18 din Hotărîrea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, proprietarii, chiriașii locuințelor sînt obligați să achite la timp serviciile locativ-comunale, inclusiv consumul de energie termică, pîrîții nu achită la timp și integral serviciile prestate.

Astfel, menționează că datoria lui Cuculescu Corneliu și Olaru Speranța formată la 01 aprilie 2014 pentru energia termică, constituie suma de 3 623,15 lei fapt ce se confirmă prin informația despre calcularea și achitarea serviciilor locativ-comunale respective.

Solicită încasarea în mod solidar din contul lui Cuculescu Corneliu și Olaru Speranța, a datoriei în sumă de 3 623,15 lei și a taxei de stat în sumă de 270 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 02 aprilie 2015, acțiunea a fost admisă, fiind încasat în mod solidar din contul lui Cuculescu Corneliu și Olaru Speranța în beneficiul ÎMGFL nr. 19 datoria în sumă de 3 623,15 lei și cheltuielile de judecată compusă din taxa de stat achitată la înaintarea acțiunii în mărime de 270 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 februarie 2016, a fost respins apelul declarat de Cuculescu Corneliu și Olaru Speranța și menținută hotărârea primei instanțe.

În favoarea concluziei enunțate instanța de apel a invocat prevederile art. 58-60 a Codului cu privire la locuințe și Regulamentul cu privire la modul de achitare de către populație a plății pentru serviciile comunale aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, care indică că locatarii apartamentelor sunt datori să achite plăți pentru chirie, deservirea apartamentelor și pentru serviciile comunale pentru fiecare lună.

Totodată, în susținerea soluției adoptate instanța de apel s-a referit și la informația despre achitarea serviciilor locativ-comunale pe apartamentul nr. 106 din str. Miron Costin 20 mun. Chișinău eliberată de ÎMGFL nr. 19, din care rezultă că Cuculescu Corneliu și Olaru Speranța nu au achitat la timp facturile pentru energia termică livrată de SA „Termocom” și a concluzionat că prima instanță legal și întemeiat a constatat necesitatea admiterii acțiunii înaintate de ÎMGFL nr. 19 și încasării din contul lui Cuculescu Corneliu și Olaru Speranța în mod solidar a datoriei în sumă de 3 623,15 lei și a taxei de stat în mărime de 270 lei în beneficiul ÎMGFL nr. 19.

La 21 aprilie 2016, Cuculescu Corneliu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și în special prevederile art. 58-60 din Codul cu privire la locuințe care au fost abrogate prin Legea cu privire la locuințe nr. 75 din 30 aprilie 2015, în vigoare din 29 noiembrie 2015.

Mai indică că instanța de apel a lăsat fără apreciere faptul că locuința dînsului este debransată de la sistemul termica, la caz nu există un contract de furnizare a energiei termice, iar informația despre achitarea serviciilor locativ comunale deține date eronate.

La 26 aprilie 2016, Olaru Speranța a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea recursului a invocat motive similare celor invocate de către recurentul Cuculescu Corneliu.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

După cum rezultă din materialele copia deciziei instanței de apel din 24 februarie 2016, a fost expediată în adresa participanților la proces, inclusiv recurenților Cuculescu Corneliu și Olaru Speranța prin scrisoarea nr. 1499 din 11 aprilie 2016 (f.d. 103).

Totodată, este de menționat că actele cauzei nu conțin date ce ar confirma recepționarea deciziei instanței de apel de către destinatari.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursurile la 21 aprilie 2016 și respectiv 26 aprilie 2016, în termen.

Examinând temeiurile recursurilor, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de către Cuculescu Corneliu și Olaru Speranța sunt inadmisibile din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În acest context, Colegiul apreciază critic argumentele recurentului cu referire la aplicarea de către instanța de apel a prevederile art. 58-60 din Codul cu privire la locuințe, care au fost abrogate prin Legea cu privire la locuințe nr. 75 din 30 aprilie 2015, în vigoare din 29 noiembrie 2015.

Aceasta deoarece, potrivit art. 6 alin. (1) și (2) Cod civil, care reglementează acțiunea în timp a legii civile, legea civilă nu are caracter retroactiv. Ea nu modifică și nici nu suprimă condițiile de constituire a unei situații juridice constituite anterior, nici condițiile de stingere a unei situații juridice stinse anterior. De asemenea, legea nouă nu modifică și nu desființează efectele deja produse ale unei situații juridice stinse sau în curs de realizare. Legea nouă este aplicabilă situațiilor juridice în curs de realizare la data intrării sale în vigoare.

Or, prevederile Legii cu privire la locuințe nr. 75 din 30 aprilie 2015, în vigoare din 29 noiembrie 2015, sunt aplicabile situațiilor juridice în curs de realizare la data de 29 noiembrie 2015, pe când la caz, situația juridică - neonorarea de către Cuculescu Corneliu și Olaru Speranța a obligațiilor de achitare a serviciilor livrate de SA „Termocom” s-a realizat în perioada 01 noiembrie 2011 - 01 aprilie 2014, pînă la intrarea în vigoarea a Legii cu privire la locuințe nr. 75 din 30 aprilie 2015, și abrogarea Codului cu privire la locuințe.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de către Cuculescu Corneliu și Olaru Speranța nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurenții nu au invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recursuri se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursurile declarate de către Cuculescu Corneliu și Olaru Speranța asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de către Cuculescu Corneliu și Olaru Speranța ca inadmisibile.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursurile declarate de către Cuculescu Corneliu și Olaru Speranța se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Ion Druță

Dumitru Mardari